Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚ ΗΣ ΕΝΩΣΗΣ (πρώτο τμήμα)

της 23ης Νοεμβρίου 2010*

«Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Γενικός διαγωνισμός — Μη εγγραφή στον πίνακα επιτυχόντων — Ισόρροπη εκπροσώπηση ανδρών και γυναικών στις εξεταστικές επιτροπές διαγωνισμών»

Στην υπόθεση F-50/08,

με αντικείμενο προσφυγή-αγωγή των άρθρων 236 ΕΚ και 152 ΕΑ,

Gábor Bartha, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον P. Homoki, δικηγόρο,

προσφεύγων-ενάγων,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους J. Currall, V. Bottka και A. Sipos,

καθής-εναγόμενης,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Gervasoni, πρόεδρο, H. Kreppel (εισηγητή) και Χ. Ταγαρά, δικαστές,

γραμματέας: W. Hakenberg

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (στο εξής: Δικαστήριο ΔΔ) στις 19 Μαΐου 2008, ο G. Bartha ζητεί στην ουσία, αφενός, να ακυρωθεί η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/56/06, με την οποία πληροφορήθηκε ότι απέτυχε στις δοκιμασίες του εν λόγω διαγωνισμού, και, αφετέρου, να υποχρεωθεί η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να αποκαταστήσει τη βλάβη που υπέστη εξαιτίας της αποφάσεως αυτής.

* Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική.

Νομικό πλαίσιο

2 Το άρθρο 3 του παραρτήματος ΙΙΙ του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ) ορίζει:

«Την εξεταστική επιτροπή απαρτίζουν ο πρόεδρος, που ορίζεται από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, και τα μέλη, που ορίζονται, σε ίσο αριθμό, από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή και από την επιτροπή προσωπικού.

Σε περίπτωση γενικού διαγωνισμού κοινού για δύο ή περισσότερα όργανα, η εξεταστική επιτροπή αποτελείται από ένα πρόεδρο που ορίζεται από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και από μέλη που ορίζονται από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού μετά από πρόταση των οργάνων, καθώς και από μέλη που ορίζονται με κοινή συμφωνία, επί ισομερούς βάσης, από τις επιτροπές προσωπικού των οργάνων.

Η εξεταστική επιτροπή δύναται να καλέσει να συμμετάσχουν σε ορισμένες εξετάσεις ένα ή περισσότερα πάρεδρα μέλη με συμβουλευτική ιδιότητα.

Τα μέλη της εξεταστικής επιτροπής που επιλέγονται μεταξύ των υπαλλήλων πρέπει να είναι της ίδιας ομάδας καθηκόντων και να έχουν τον ίδιο τουλάχιστον βαθμό με αυτόν της θέσεως που πρόκειται να πληρωθεί.

Εάν η εξεταστική επιτροπή αποτελείται από περισσότερα από τέσσερα μέλη, πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον δύο μέλη από κάθε φύλο.»

Ιστορικό της διαφοράς

3 Στις 25 Ιουλίου 2006, η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού (European Personnel Selection Office, στο εξής: EPSO), δημοσίευσε την προκήρυξη του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/56/06 για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα προσλήψεων διοικητικών υπαλλήλων βαθμού AD 5, ουγγρικής ιθαγένειας (ΕΕ C 172 A, σ. 3, στο εξής: προκήρυξη διαγωνισμού).

4 Ο εν λόγω διαγωνισμός περιελάμβανε τέσσερις τομείς: «Ευρωπαϊκή δημόσια διοίκηση/ανθρώπινοι πόροι», «Δίκαιο», «Οικονομία» και «Μικροοικονομία/ Διοίκηση επιχειρήσεων».

5 Ο αριθμός των επιτυχόντων για τον τομέα «Δίκαιο» καθορίσθηκε στους δέκα.

6 Ο προσφεύγων-ενάγων υπέβαλε υποψηφιότητα για τον διαγωνισμό EPSO/AD/56/06 και, κατά την εγγραφή του, επέλεξε τον τομέα «Δίκαιο».

7 Αφού επέτυχε στις δοκιμασίες προκριματικού χαρακτήρα, οι οποίες διοργανώνονται προκειμένου να γίνει μία προκαταρκτική επιλογή των υποψηφίων, ο προσφεύγων-ενάγων έλαβε μέρος στις τρεις γραπτές δοκιμασίες που προέβλεπε η προκήρυξη διαγωνισμού και, εν συνεχεία, στην προφορική δοκιμασία, στην οποία προκρίνονται όσοι υποψήφιοι επιλεγούν κατά τις γραπτές δοκιμασίες.

8 Με έγγραφο της 19ης Νοεμβρίου 2007, ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής πληροφόρησε τον προσφεύγοντα-ενάγοντα ότι το όνομά του δεν είχε περιληφθεί στον πίνακα επιτυχόντων, καθότι ο συνολικός του βαθμός στις γραπτές εξετάσεις και την προφορική δοκιμασία ήταν κατώτερος εκείνου των δέκα επιτυχόντων του διαγωνισμού (επιλογή «Δίκαιο»).

9 Με επιστολή της 22ας Νοεμβρίου 2007, ο προσφεύγων-ενάγων ζήτησε την επανεξέταση της αποφάσεως να μην περιληφθεί στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού.

10 Μη έχοντας λάβει ούτε τα έγγραφα, ούτε τις πληροφορίες που είχε ζητήσει, ο προσφεύγων-ενάγων επανέλαβε το αίτημά του με ηλεκτρονική επιστολή που απηύθυνε στην EPSO στις 10 Δεκεμβρίου 2007.

11 Στις 20 Δεκεμβρίου 2007, η EPSO απέστειλε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα αντίγραφο των γραπτών του δοκιμασιών β′ και γ′, καθώς και αντίγραφο των αντιστοίχων δελτίων αξιολογήσεως.

12 Με επιστολή της 7ης Ιανουαρίου 2008, ο προσφεύγων-ενάγων, λαμβάνοντας υπόψη τα έγγραφα που του κοινοποίησε η EPSO, συμπλήρωσε τις αιτιάσεις που περιέχονταν αρχικώς στην αίτηση επανεξετάσεως.

13 Με απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 2008, ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής απέρριψε την αίτηση επανεξετάσεως.

14 Με ηλεκτρονική επιστολή που απηύθυνε στην EPSO στις 25 Ιανουαρίου 2008, ο προσφεύγων-ενάγων αμφισβήτησε το περιεχόμενο της αποφάσεως της 23ης Ιανουαρίου 2008.

15 Με απόφαση της 31ης Μαρτίου 2008, ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής επιβεβαίωσε τη μη εγγραφή του προσφεύγοντος-ενάγοντος στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

16 Το δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής κατατέθηκε στις 19 Μαΐου 2008.

17 Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο ΔΔ:

— να ακυρώσει την απόφαση της 19ης Νοεμβρίου 2007·

— να ακυρώσει την απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 2008·

— να ακυρώσει την απόφαση της 31ης Μαρτίου 2008·

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να αποκαταστήσει τη βλάβη που προκλήθηκε εξαιτίας του παράνομου χαρακτήρα των προαναφερθεισών αποφάσεων·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

18 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο ΔΔ:

— να απορρίψει την προσφυγή-αγωγή·

— να καταδικάσει τον προσφεύγοντα-ενάγοντα στα δικαστικά έξοδα.

19 Με έγγραφο που φέρει τον τίτλο «Τροποποίηση της αιτήσεως», και το οποίο θεωρήθηκε από το Δικαστήριο ΔΔ ως υπόμνημα απαντήσεως, ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί επίσης από το Δικαστήριο ΔΔ:

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να του καταβάλει, προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας, αποζημίωση ύψους 924 ευρώ ανά μήνα, για την περίοδο από 31ης Μαρτίου 2008 και μέχρι τη δημοσίευση της παρούσας αποφάσεως·

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να του καταβάλει, προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης, το ποσό των 10 000 ευρώ·

— να διατάξει την EPSO να λάβει νέα απόφαση προς αντικατάσταση αυτής της 19ης Νοεμβρίου 2007.

20 Στο υπόμνημα ανταπαντήσεως, η Επιτροπή ζήτησε εκ νέου από το Δικαστήριο ΔΔ:

— να απορρίψει την προσφυγή-αγωγή·

— να καταδικάσει τον προσφεύγοντα-ενάγοντα στα δικαστικά έξοδα.

21 Κατ' εφαρμογή του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Δικαστήριο ΔΔ αποφάσισε, με σύμφωνη γνώμη των διαδίκων, να αποφανθεί χωρίς επ' ακροατηρίου συζήτηση.

Σκεπτικό

Α — Επί των ακυρωτικών αιτημάτων

1. *Προκαταρκτικές παρατηρήσεις επί του αντικειμένου των ακυρωτικών αιτημάτων*

22 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, όταν ένας υποψήφιος διαγωνισμού ζητεί να επανεξεταστεί απόφαση εξεταστικής επιτροπής, η απόφαση που ελήφθη από την εξεταστική επιτροπή μετά από επανεξέταση της καταστάσεως του υποψηφίου είναι εκείνη που συνιστά γι' αυτόν τη βλαπτική πράξη (απόφαση του Δικαστηρίου ΔΔ της 13ης Δεκεμβρίου 2006, T-173/05, Heus κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2006, σ. I-A-2-329 και II-A-2-1695, σκέψη 19). Κατά συνέπεια, η απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 2008, η οποία ελήφθη κατόπιν της αιτήσεως επανεξετάσεως που υπέβαλε ο προσφεύγων-ενάγων στις 22 Νοεμβρίου 2007, υποκατέστησε την αρχική απόφαση της εξεταστικής επιτροπής της 19ης Νοεμβρίου 2007 και συνιστά, επομένως, τη βλαπτική πράξη (στο εξής: επίδικη απόφαση).

23 Εξάλλου, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι, αφού παρέλαβε την επίδικη απόφαση, ο προσφεύγων-ενάγων απέστειλε στις 25 Ιανουαρίου 2008 στην EPSO —η οποία, βάσει της προκηρύξεως διαγωνισμού, ήταν αποδέκτης όχι μόνον των αιτήσεων επανεξετάσεως, αλλά και των διοικητικών ενστάσεων που υποβάλλουν οι υποψήφιοι δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ— ηλεκτρονική επιστολή, στην οποία αμφισβητούσε το βάσιμο της αποφάσεως αυτής και υπογράμμιζε, ιδίως, ότι αυτή είχε ληφθεί κατά παράβαση ορισμένων κανόνων που διέπουν τις εργασίες των εξεταστικών επιτροπών διαγωνισμών. Λαμβανομένου υπόψη του αντικειμένου της επιστολής αυτής και δεδομένου ότι η επιλογή της EPSO να τη διαβιβάσει, προκειμένου να δώσει απάντηση επ' αυτής, στον πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής δεν μπορεί να επηρεάσει τον τρόπο με τον οποίο το Δικαστήριο ΔΔ πρέπει να την αξιολογήσει, η επιστολή αυτή πρέπει να θεωρηθεί ως διοικητική ένσταση υπό την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, η οποία απορρίφθηκε ρητώς με την απόφαση της 31ης Μαρτίου 2008. Εντούτοις, έχει κριθεί ότι τα αιτήματα ακυρώσεως που στρέφονται ρητώς κατά αποφάσεως περί απορρίψεως διοικητικής ενστάσεως έχουν, στην περίπτωση που η απόφαση αυτή δεν έχει αυτοτελές περιεχόμενο, ως αποτέλεσμα να επιλαμβάνεται το Δικαστήριο της πράξεως κατά της οποίας υποβλήθηκε η διοικητική ένσταση (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 1989, 293/87, Vainker κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1989, σ. 23, σκέψη 8· βλ. επίσης απόφαση του Δικαστηρίου ΔΔ της 9ης Ιουλίου 2009, F-104/07, Hoppenbrouwers κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2009, σ. I-A-1-259 και II-A-1-1399, σκέψη 31). Υπό τις συνθήκες αυτές, δεδομένου ότι η απόφαση της 31ης Μαρτίου 2008 δεν έχει αυτοτελές περιεχόμενο, παρέλκει η απόφαση επί του αιτήματος ακυρώσεως της εν λόγω αποφάσεως.

2. *Επί του αιτήματος ακυρώσεως της επίδικης αποφάσεως*

Επί του παραδεκτού

24 Η Επιτροπή προβάλλει ότι η επίδικη απόφαση έπρεπε να είχε προσβληθεί με προσφυγή εντός προθεσμίας τριών μηνών και δέκα ημερών από την κοινοποίησή της, ήτοι το αργότερο στις 3 Μαΐου 2008. Όμως, η παρούσα προσφυγή ασκήθηκε μόλις στις 19 Μαΐου 2008. Ως εκ τούτου, κατά τη γνώμη της Επιτροπής, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

25 Ως προς τούτο, κατά πάγια νομολογία, οι αποφάσεις εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού προσβάλλονται κατά κανόνα με απευθείας άσκηση προσφυγής ενώπιον του δικαστή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εντούτοις, εάν ο ενδιαφερόμενος επιλέξει, όπως έπραξε ο προσφεύγων-ενάγων στην παρούσα υπόθεση, να απευθυνθεί προηγουμένως στη διοίκηση υποβάλλοντας διοικητική ένσταση, το παραδεκτό της ασκούμενης σε μεταγενέστερο στάδιο προσφυγής εξαρτάται από την εκ μέρους του ενδιαφερομένου τήρηση όλων των κανόνων διαδικασίας που αφορούν την υποβολή προηγούμενης διοικητικής ενστάσεως (διάταξη του Πρωτοδικείου της 25ης Νοεμβρίου 2005, T-41/04, Pérez-Díaz κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2005, σ. I-A-373 και II-1697, σκέψη 32).

26 Στην προκειμένη περίπτωση, δεδομένου ότι ο προσφεύγων-ενάγων επέλεξε να υποβάλει διοικητική ένσταση κατά της επίδικης αποφάσεως, όφειλε, βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, να την υποβάλει εντός προθεσμίας τριών μηνών από της κοινοποιήσεως της εν λόγω αποφάσεως. Από τα στοιχεία δε της δικογραφίας προκύπτει ότι ο ενδιαφερόμενος τήρησε την υποχρέωση αυτή, δεδομένου ότι η διοικητική του ένσταση περιήλθε στην EPSO ήδη στις 25 Ιανουαρίου 2008, ήτοι δύο ημέρες μετά την κοινοποίηση σε αυτόν, στις 23 Ιανουαρίου 2008, της επίδικης αποφάσεως.

27 Εξάλλου, ενώ, κατά το άρθρο 91, παράγραφος 3, του ΚΥΚ, οι προβλεπόμενες σε αυτό το άρθρο προσφυγές πρέπει να ασκηθούν εντός τριών μηνών από την ημέρα της κοινοποιήσεως της αποφάσεως που ελήφθη σε απάντηση επί της διοικητικής ενστάσεως, η δε προθεσμία αυτή παρεκτείνεται λόγω αποστάσεως κατά δέκα ημέρες σύμφωνα με το άρθρο 100, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, δεν αμφισβητείται ότι ο προσφεύγων-ενάγων άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου ΔΔ την παρούσα προσφυγή ήδη από τις 19 Μαΐου 2008, ήτοι εντός της προθεσμίας των τριών μηνών και δέκα ημερών. Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή αβάσιμα υποστηρίζει ότι η προσφυγή ασκήθηκε εκπροθέσμως.

Επί της ουσίας

28 Προς στήριξη των αιτημάτων του ο προσφεύγων-ενάγων προέβαλε αρχικώς έξι λόγους ακυρώσεως αντλούμενους, πρώτον, από παράβαση του άρθρου 3, πέμπτο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ, δεύτερον, από παραβίαση της αρχής της δίκαιης διαδικασίας, τρίτον, από παραβίαση των αρχών που διέπουν την αξιολόγηση, τέταρτον, από παράβαση του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, πέμπτον, από την ύπαρξη καταχρήσεως εξουσίας και την παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και, έκτον, από παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου.

29 Εντούτοις, στο υπόμνημα απαντήσεως ο προσφεύγων-ενάγων ενημέρωσε το Δικαστήριο ΔΔ ότι παραιτείται από τους λόγους ακυρώσεως που αντλούνταν από την παραβίαση της αρχής της δίκαιης διαδικασίας, την παραβίαση των αρχών που διέπουν την αξιολόγηση, καθώς και από την παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου.

30 Πρέπει να εξετασθεί ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 3, πέμπτο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ.

Επιχειρήματα των διαδίκων

31 Ο προσφεύγων-ενάγων υπενθυμίζει ότι, κατά το άρθρο 3, πέμπτο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ, «[ε]άν η εξεταστική επιτροπή αποτελείται από περισσότερα από τέσσερα μέλη, πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον δύο μέλη από κάθε φύλο». Κατά τον προσφεύγοντα-ενάγοντα, εντούτοις, η διάταξη αυτή παραβιάσθηκε στην προκειμένη περίπτωση, στον βαθμό που η επιτροπή, η οποία απετελείτο από περισσότερα από τέσσερα μέλη, δεν περιλάμβανε κατά την προφορική του δοκιμασία παρά ένα μόνον μέλος γυναικείου φύλου.

32 Προς αντίκρουση τούτου, η Επιτροπή, αφού ζήτησε να κηρυχθεί απαράδεκτος ο λόγος ακυρώσεως λόγω του ότι δεν προβλήθηκε στο πλαίσιο της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας, επισημαίνει, ως εκ περισσού, ότι το άρθρο 3, πέμπτο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ δεν εφαρμόζεται στην προκειμένη περίπτωση, καθότι η εξεταστική επιτροπή απετελείτο μόνον από τέσσερα τακτικά και τέσσερα αναπληρωματικά μέλη. Σε κάθε περίπτωση, ακόμα και αν η εξεταστική επιτροπή όφειλε να συμμορφωθεί προς τη διάταξη αυτή, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τηρήθηκε το άρθρο 3, πέμπτο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ, το οποίο ουδόλως διακρίνει μεταξύ τακτικών και αναπληρωματικών μελών, δεδομένου ότι η εξεταστική επιτροπή περιελάμβανε δύο μέλη γυναικείου φύλου.

33 Σε ό,τι αφορά το παραδεκτό του λόγου ακυρώσεως, ο προσφεύγων-ενάγων αντιτάσσει ότι ο κανόνας της ταυτότητας του αντικειμένου διοικητικής ενστάσεως και προσφυγής δεν εφαρμόζεται στους διαγωνισμούς και ότι, σε κάθε περίπτωση, ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση του κανόνος ισομερούς εκπροσωπήσεως στις εξεταστικές επιτροπές διαγωνισμών συνιστά λόγο δημοσίας τάξεως, ο οποίος μπορεί να προβληθεί για πρώτη φορά ενώπιον του δικαστή. Επί της ουσίας, ο ενδιαφερόμενος υποστηρίζει ότι, προκειμένου να εξακριβωθεί κατά πόσον τηρήθηκε η απαίτηση του άρθρου 3, πέμπτο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ, η οποία αποσκοπεί στην αποφυγή κάθε διακρίσεως, πρέπει να ληφθούν αποκλειστικώς υπόψη τα τακτικά μέλη, ή έστω εκείνα που ήταν παρόντα στην προφορική δοκιμασία.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου ΔΔ

— Επί του παραδεκτού του λόγου ακυρώσεως

34 Όπως το Δικαστήριο ΔΔ έκρινε στην απόφαση της 1ης Ιουλίου 2010, F-45/07, Mandt κατά Κοινοβουλίου (σκέψεις 119 και 120), ο κανόνας της ταυτότητας του αντικειμένου διοικητικής ενστάσεως και προσφυγής παραβιάζεται μόνον στην περίπτωση που η ένδικη προσφυγή τροποποιεί το αντικείμενο της διοικητικής ενστάσεως ή τον λόγο για τον οποίο ασκείται, η δε έννοια του «λόγου» πρέπει να ερμηνεύεται κατά τρόπο διασταλτικό. Βάσει της ερμηνείας αυτής, και δεδομένου ότι πρόκειται για ακυρωτικά αιτήματα, πρέπει ως «αιτία της διαφοράς» να νοείται η αμφισβήτηση από τον προσφεύγοντα της εσωτερικής νομιμότητας της προσβαλλομένης πράξεως ή, εναλλακτικώς, η αμφισβήτηση της εξωτερικής νομιμότητάς της. Κατά συνέπεια, και υπό την επιφύλαξη των ενστάσεων ελλείψεως νομιμότητας και των λόγων δημοσίας τάξεως, δεν υπάρχει τροποποίηση της αιτίας της διαφοράς και, ως εκ τούτου, παράβαση του κανόνα της ταυτότητας του αντικειμένου διοικητικής ενστάσεως και προσφυγής εάν ο προσφεύγων, προσβάλλοντας με τη διοικητική ένστασή του μόνον το τυπικό κύρος της βλαπτικής γι' αυτόν πράξεως, περιλαμβανομένων των διαδικαστικών πλευρών της, προβάλλει με το δικόγραφο της προσφυγής του λόγους ουσίας, ή στην αντίστροφη περίπτωση κατά την οποία ο προσφεύγων, αφού προσέβαλε με τη διοικητική ένστασή του μόνον την ουσιαστική νομιμότητα της βλαπτικής γι' αυτόν πράξεως, προβάλλει με το δικόγραφο της προσφυγής του λόγους που αφορούν το τυπικό της κύρος.

35 Στην προκειμένη περίπτωση, καίτοι ευσταθεί ότι ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 3, πέμπτο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ δεν περιέχεται, ούτε σιωπηρώς έστω, στη διοικητική ένσταση, ο προσφεύγων-ενάγων αμφισβήτησε ωστόσο με την ένσταση την εξωτερική

νομιμότητα της επίδικης αποφάσεως, προβάλλοντας, ειδικότερα, ότι το γραπτό του στη γραπτή δοκιμασία γ' δεν είχε διορθωθεί από πάρεδρο μέλος ουγγρικής γλώσσας, γεγονός που, κατά την κρίση του, κατέστησε τη συνολική διαδικασία πλημμελή, και ότι η επίδικη απόφαση ήταν ανεπαρκώς αιτιολογημένη σε σχέση με τις παρατηρήσεις που διατύπωσε με τις από 22 Νοεμβρίου 2007 και 7 Ιανουαρίου 2008 επιστολές του. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο προαναφερθείς λόγος ακυρώσεως, ο οποίος εμπίπτει στην ίδια νομική αιτία με ορισμένους από τους λόγους ακυρώσεως που προβλήθηκαν με τη διοικητική ένσταση, είναι παραδεκτός.

— Επί του βασίμου του λόγου ακυρώσεως

36 Καταρχάς, πρέπει να εξακριβωθεί κατά πόσον η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού που εξέτασε τις επιδόσεις του προσφεύγοντος-ενάγοντος απετελείτο «από περισσότερα από τέσσερα μέλη» υπό την έννοια του άρθρου 3, πέμπτο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ, προκειμένου να προσδιορισθεί κατά πόσον, στην προκειμένη περίπτωση, όφειλε να τηρήσει τις ως άνω διατάξεις.

37 Ως προς τούτο, η περιεχόμενη στο άρθρο 3, πέμπτο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ φράση «μέλη [της εξεταστικής επιτροπής]» πρέπει, λαμβανομένου υπόψη του γενικόλογου χαρακτήρα της, να γίνει κατανοητή ως αναφερόμενη στο σύνολο των μελών της εξεταστικής επιτροπής, συμπεριλαμβανομένου του προέδρου, και όχι ως αναφερόμενη μόνον στα μέλη εκείνα της επιτροπής τα οποία δεν έχουν τη ιδιότητα του προέδρου. Συνεπώς, οι εξεταστικές επιτροπές διαγωνισμών που, όπως στην προκείμενη περίπτωση, αποτελούνται από πέντε τουλάχιστον μέλη, συμπεριλαμβανομένου του προέδρου, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της προαναφερθείσας διατάξεως.

38 Κατά δεύτερο λόγο, πρέπει να εξετασθεί κατά πόσον η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού πληρούσε τον κανόνα του άρθρου 3, πέμπτο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ, ήτοι περιελάμβανε «τουλάχιστον δύο μέλη από κάθε φύλο», γεγονός που προϋποθέτει να καθορισθεί, καταρχάς, κατά πόσον η τήρηση του κανόνος πρέπει να εξετάζεται κατά τη σύσταση της εξεταστικής επιτροπής, όπως αυτή προκύπτει από τον κατάλογο τον οποίο δημοσιεύουν το ή τα θεσμικά όργανα που διοργανώνουν τον διαγωνισμό, ή κατά την ίδια τη διεξαγωγή των δοκιμασιών και, εν συνεχεία, κατά πόσον πρέπει να λαμβάνονται υπόψη μόνον τα τακτικά μέλη της εξεταστικής επιτροπής ή και τα αναπληρωματικά μέλη.

39 Όσον αφορά το ζήτημα κατά πόσον η τήρηση του κανόνος που θέτει το άρθρο 3, πέμπτο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ πρέπει να εξετάζεται κατά τη δημοσίευση του καταλόγου των μελών της εξεταστικής επιτροπής ή κατά τη διεξαγωγή των προφορικών δοκιμασιών, το Δικαστήριο ΔΔ κρίνει ότι οι ως άνω διατάξεις πρέπει να ερμηνεύονται ως αναφερόμενες στα μέλη της εξεταστικής επιτροπής όπως αυτά αναγράφονται στον δημοσιευθέντα κατάλογο. Πράγματι, εάν ο προαναφερθείς κανόνας έπρεπε να τηρείται κατά τη διεξαγωγή των δοκιμασιών, θα ανέκυπταν σημαντικές πρακτικές δυσκολίες για την επιφορτισμένη με τη διοργάνωση των διαγωνισμών διοίκηση, λαμβανομένου υπόψη ότι τυχόν αντίθετη ερμηνεία θα της επέβαλλε έναν σημαντικότατο περιορισμό όσον αφορά τη διαχείριση του προσωπικού, δεδομένου μάλιστα ότι οι εξεταστικές επιτροπές διαγωνισμών πρέπει επιπροσθέτως, βάσει του άρθρου 3, δεύτερο εδάφιο, του ίδιου παραρτήματος του ΚΥΚ, να αποτελούνται από μέλη που ορίζονται παράλληλα από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή και από την ή τις επιτροπές προσωπικού.

40 Σε ό,τι αφορά το ζήτημα κατά πόσον, προκειμένου να εξετασθεί η τήρηση του άρθρου 3, πέμπτο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη μόνον τα τακτικά μέλη της εξεταστικής επιτροπής ή και τα αναπληρωματικά μέλη, πρέπει εκ προοιμίου να υπομνησθεί ότι νομολογιακώς γίνεται δεκτό ότι, οσάκις η διοίκηση προβαίνει στη συγκρότηση εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού, μπορεί νομίμως, παρότι η δυνατότητα αυτή δεν αναφέρεται ρητώς στον ΚΥΚ, να ορίσει όχι μόνον τακτικά, αλλά και αναπληρωματικά μέλη. Συγκεκριμένα, ο διορισμός αναπληρωματικών μελών σε μία εξεταστική επιτροπή διαγωνισμού παρουσιάζει το πλεονέκτημα ότι, σε περίπτωση κωλύματος των τακτικών μελών, επιτρέπει την αναπλήρωσή τους, ούτως ώστε να είναι η εξεταστική επιτροπή σε θέση να ολοκληρώσει τις εργασίες της εντός εύλογου χρόνου, διατηρώντας παράλληλα

μια σταθερή σύνθεση καθ' όλη τη διάρκεια των προφορικών δοκιμασιών (απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Μαρτίου 2008, T-100/04, Giannini κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2008, σ. I-A-2-9 και II-A-2-37, σκέψη 207).

41 Πάντως, προκειμένου να εξετασθεί κατά πόσον τηρείται ο κανόνας του άρθρου 3, πέμπτο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ, πρέπει κατ' αρχήν να λαμβάνονται υπόψη μόνον τα τακτικά μέλη της εξεταστικής επιτροπής, διότι αυτά είναι εκείνα που, κατά κανόνα, έχουν δικαίωμα να συμμετάσχουν στην καθαυτή διεξαγωγή των δοκιμασιών.

42 Επιπλέον, εάν το άρθρο 3, πέμπτο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ ερμηνευόταν υπό την έννοια ότι, προκειμένου να εκτιμηθεί ο νόμιμος χαρακτήρας της συνθέσεως της εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού, επιβάλλεται να λαμβάνεται υπόψη το σύνολο των μελών της εξεταστικής επιτροπής, είτε πρόκειται για τακτικά είτε για αναπληρωματικά μέλη, μία τέτοια ερμηνεία θα περιόριζε σημαντικά το περιεχόμενο της διατάξεως αυτής. Συγκεκριμένα, η απαίτηση να περιλαμβάνει μια αποτελούμενη από περισσότερα από τέσσερα μέλη εξεταστική επιτροπή τουλάχιστον δύο μέλη από κάθε φύλο ετέθη από τον νομοθέτη ούτως ώστε να προσεγγίζει η σύνθεση των εξεταστικών επιτροπών την ισόρροπη εκπροσώπηση των δύο φύλων. Ο στόχος εντούτοις αυτός δεν θα επετυγχάνετο εάν, σε εξεταστική επιτροπή αποτελούμενη από τουλάχιστον οκτώ μέλη, συμπεριλαμβανομένων των αναπληρωματικών, αρκούσε να εκπροσωπείται ένα εκ των δύο φύλων από δύο μόνον αναπληρωματικά μέλη.

43 Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι εξεταστική επιτροπή η οποία, κατά τη δημοσίευση του καταλόγου των μελών της, αποτελείται από περισσότερα από τέσσερα τακτικά μέλη δεν μπορεί να θεωρηθεί ως πληρούσα τις απαιτήσεις του άρθρου 3, πέμπτο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ παρά μόνον εφόσον στα τακτικά της μέλη περιλαμβάνονται τουλάχιστον δύο μέλη από κάθε φύλο.

44 Πάντως, η απαίτηση να λαμβάνονται υπόψη μόνον τα τακτικά μέλη της εξεταστικής επιτροπής κατά το στάδιο της δημοσιεύσεως του καταλόγου των μελών της μπορεί να αμβλυνθεί στην ειδική εκείνη περίπτωση όπου, καίτοι η σύνθεση της εξεταστικής επιτροπής δεν συνάδει, στο στάδιο αυτό, προς τον κανόνα του άρθρου 3, πέμπτο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ, όπως ερμηνεύθηκε στην προηγούμενη σκέψη, εντούτοις, η σύνθεση της εξεταστικής επιτροπής, κατά την ίδια τη διεξαγωγή των δοκιμασιών, πληροί τον εν λόγω κανόνα. Συγκεκριμένα, σε μία τέτοια περίπτωση, διαπιστώνεται ότι επιτυγχάνεται πλήρως ο στόχος που επιδιώκει το άρθρο 3, πέμπτο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ, ήτοι να αξιολογηθούν οι επιδόσεις των υποψηφίων διαγωνισμού από εξεταστική επιτροπή εντός της οποίας διασφαλίζεται η ισόρροπη εκπροσώπηση μεταξύ γυναικών και ανδρών.

45 Στην προκειμένη περίπτωση, παρότι η EPSO, με έγγραφο της 23ης Αυγούστου 2006, κάλεσε τα θεσμικά όργανα, καθώς και τις επιτροπές προσωπικού, να προτείνουν ονόματα προσώπων επιλέξιμων να απαρτίσουν την εξεταστική επιτροπή, υπενθυμίζοντάς τους ιδίως ότι μία αποτελούμενη από περισσότερα από τέσσερα μέλη εξεταστική επιτροπή έπρεπε απαραιτήτως να περιλαμβάνει τουλάχιστον δύο άτομα κάθε φύλου, από τα στοιχεία της δικογραφίας αποδεικνύεται ότι, λίγο πριν την διεξαγωγή των προφορικών δοκιμασιών, η EPSO δημοσίευσε στην ιστοσελίδα της τον κατάλογο των μελών –τακτικών και αναπληρωματικών– της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/56/06, από τον οποίο προκύπτει ότι η εξεταστική επιτροπή περιελάμβανε έναν πρόεδρο-τακτικό μέλος ανδρικού φύλου και τέσσερα τακτικά μέλη επίσης ανδρικού φύλου, κανένα όμως μέλος γυναικείου φύλου, κατά παράβαση του άρθρου 3, πέμπτο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ.

46 Αληθεύει ότι ο κατάλογος που δημοσίευσε η EPSO περιελάμβανε επίσης έναν αναπληρωματικό πρόεδρο και ένα αναπληρωματικό μέλος γυναικείου φύλου, όπως επίσης ότι, συγκεκριμένα, το εν λόγω αναπληρωματικό μέλος συμμετείχε στην προφορική δοκιμασία του προσφεύγοντος-ενάγοντος.

47 Εντούτοις, η περίσταση αυτή δεν είναι ικανή να αποδείξει ότι η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού πληρούσε τις επιταγές του άρθρου 3, πέμπτο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ, καθότι ούτε τεκμηριώνεται, ούτε έστω προβάλλεται ότι ο αναπληρωματικός πρόεδρος γυναικείου φύλου συμμετείχε

πράγματι, πέραν του αναπληρωματικού μέλους γυναικείου φύλου, στη σταθερή σύνθεση της εξεταστικής επιτροπής η οποία, κατά τη διεξαγωγή των δοκιμασιών, εξέτασε τις ικανότητες των υποψηφίων.

48 Επομένως, συνάγεται ότι, στην προκειμένη περίπτωση, η σύνθεση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού δεν ήταν σύμφωνη προς το άρθρο 3, πέμπτο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ.

49 Στο μέτρο που δεν αποδεικνύεται ότι, αν δεν είχε υπάρξει αυτή η παρατυπία, η επίδικη απόφαση θα είχε το ίδιο περιεχόμενο, η εν λόγω απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν οι υπόλοιποι λόγοι ακυρώσεως της προσφυγής-αγωγής.

Β — Επί του αιτήματος να διατάξει το Δικαστήριο ΔΔ την EPSO να λάβει νέα απόφαση προς αντικατάσταση της αποφάσεως της 19ης Νοεμβρίου 2007

50 Κατά πάγια νομολογία, τα δικαστήρια της Ένωσης δεν έχουν αρμοδιότητα να απευθύνουν διαταγές στη διοίκηση στο πλαίσιο του στηριζόμενου στο άρθρο 91 του ΚΥΚ ελέγχου νομιμότητας (απόφαση του Πρωτοδικείου της 2ας Μαρτίου 2004, Τ-14/03, Di Marzio κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2004, σ. I-A-43 και II-167, σκέψη 63). Συνεπώς, το προαναφερθέν αίτημα πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

Γ — Επί των αιτημάτων αποζημιώσεως

1. *Επιχειρήματα των διαδίκων*

51 Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί τόσον αποκατάσταση της υλικής ζημίας, όσο και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που διατείνεται ότι υπέστη εξαιτίας της επίδικης αποφάσεως. Διευκρινίζει ότι η υλική του ζημία συνίσταται στη διαφορά μεταξύ του μισθού ενός υπαλλήλου βαθμού AD 5, κλιμάκιο 2, και του μισθού που λαμβάνει επί του παρόντος, καθώς επίσης στη στέρηση του δικαιώματος κοινωνικής ασφαλίσεως και του δικαιώματος συντάξεως αρχαιότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

52 Η Επιτροπή ζητεί να απορριφθούν τα ως άνω αιτήματα.

2. *Εκτίμηση του Δικαστηρίου ΔΔ*

53 Κατά πάγια νομολογία, η ευθύνη της διοικήσεως προϋποθέτει τη συνδρομή συνόλου προϋποθέσεων όσον αφορά τον παράνομο χαρακτήρα της συμπεριφοράς που προσάπτεται στα θεσμικά όργανα, το υποστατό της ζημίας και την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της συμπεριφοράς και της προβαλλόμενης ζημίας (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 1ης Ιουνίου 1994, C-136/92 P, Επιτροπή κατά Brazzelli Lualdi κ.λπ., Συλλογή 1994, σ. I-1981, σκέψη 42, και της 21ης Φεβρουαρίου 2008, C-348/06 P, Επιτροπή κατά Girardot, Συλλογή 2008, σ. I-833, σκέψη 52). Οι τρεις αυτές προϋποθέσεις είναι σωρευτικές. Η μη συνδρομή μιας εξ αυτών αρκεί για την απόρριψη του αιτήματος αποζημιώσεως.

54 Σε ό,τι αφορά την αιτιώδη συνάφεια, απόκειται, κατ' αρχήν, στον προσφεύγοντα να αποδείξει ότι υφίσταται άμεση και βέβαιη σχέση αιτίου προς αποτέλεσμα μεταξύ του διαπραχθέντος από το θεσμικό όργανο πταίσματος και της προβαλλόμενης ζημίας (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Σεπτεμβρίου 1999, Τ-140/97, Hautem κατά ΕΤΕπ, Συλλογή Υπ.Υπ. 1999, σ. I-A-171 και II-897, σκέψη 85).

55 Εντούτοις, ο βαθμός βεβαιότητας της αιτιώδους συνάφειας που απαιτείται από τη νομολογία επιτυγχάνεται όταν η διαπραχθείσα από θεσμικό όργανο της Ένωσης παρανομία στέρησε με βεβαιότητα από ένα πρόσωπο όχι κατ' ανάγκην την πρόσληψη, επί της οποίας ο ενδιαφερόμενος ουδέποτε μπορεί να αποδείξει ότι είχε δικαίωμα, αλλά μια σοβαρή πιθανότητα να προσληφθεί ως μόνιμος ή έκτατος υπάλληλος, με συνέπεια να υποστεί ο ενδιαφερόμενος υλική ζημία που συνίσταται σε απώλεια εισοδήματος (απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Οκτωβρίου 2004, T-45/01, Sanders κ.λ.π. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-3315, σκέψη 150· απόφαση του Δικαστηρίου ΔΔ της 22ας Οκτωβρίου 2008, F-46/07, Τζιράνη κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2008, σ. I-A-1-323 και II-A-1-1773, σκέψη 218).

56 Όσον αφορά την υλική ζημία, ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί την αποκατάσταση της υλικής ζημίας που προκλήθηκε, αφενός, λόγω της απώλειας αποδοχών που υπέστη, εν προκειμένω δηλαδή τη διαφορά μεταξύ του μισθού ενός υπαλλήλου βαθμού AD 5, κλιμάκιο 2, και του μισθού που λαμβάνει επί του παρόντος, και, αφετέρου, λόγω της στερήσεως του δικαιώματος κοινωνικής ασφαλίσεως και του δικαιώματος συντάξεως που συνδέονται με το καθεστώς του υπαλλήλου. Εντούτοις, στην προκειμένη περίπτωση, δεν αποδεικνύεται ότι, εάν δεν είχε διαπραχθεί η παρανομία στη σύνθεση της εξεταστικής επιτροπής, ο προσφεύγων-ενάγων θα είχε προσληφθεί ως υπάλληλος ή, τουλάχιστον, θα είχε σοβαρή πιθανότητα να προσληφθεί. Ως εκ τούτου, δεδομένου ότι δεν πληρούται η προϋπόθεση σχετικά με την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ του πταίσματος της διοικήσεως και της προβαλλόμενης ζημίας, το αίτημα περί αποκαταστάσεως της υλικής ζημίας πρέπει να απορριφθεί. Σε κάθε περίπτωση, απόκειται στη διοίκηση της οποίας η πράξη κηρύχθηκε άκυρη να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της παρούσας αποφάσεως και, ειδικότερα, να εκδώσει, τηρουμένης της συναφούς ευρωπαϊκής νομοθεσίας, κάθε πράξη ικανή να αντισταθμίσει δίκαια το μειονέκτημα που προέκυψε για τον προσφεύγοντα-ενάγοντα από την ακυρωθείσα πράξη (βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Σεπτεμβρίου 2005, T-132/03, Casini κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2005, σ. I-A-253 και II-1169, σκέψη 98).

57 Όσον αφορά την ηθική βλάβη, πρέπει να σημειωθεί ότι ο προσφεύγων-ενάγων δεν αποδεικνύει ότι υπέστη ηθική βλάβη διακρινόμενη από την παρανομία που δικαιολογεί την ακύρωση και μη δυνάμενη να επανορθωθεί πλήρως με την ακύρωση αυτή (βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Νοεμβρίου 2008, T-49/08 P, Μιχαήλ κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2008, σ. I-B-1-121 και II-B-1-739, σκέψη 88).

58 Επομένως, τα αιτήματα αποζημιώσεως πρέπει να απορριφθούν.

Επί των δικαστικών εξόδων

59 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, με την επιφύλαξη των λοιπών διατάξεων του κεφαλαίου σχετικά με τα έξοδα, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Σύμφωνα με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, όταν απαιτείται από λόγους επιείκειας, το Δικαστήριο ΔΔ μπορεί να αποφασίσει ότι ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται εν μέρει μόνον στα έξοδα ή ότι δεν πρέπει να καταδικαστεί για τους ως άνω λόγους.

60 Από το προπαρατεθέν σκεπτικό προκύπτει ότι η Επιτροπή είναι ο επί της ουσίας ηττηθείς διάδικος. Εξάλλου, ο προσφεύγων-ενάγων, διατυπώνοντας τα αιτήματά του, ζήτησε ρητώς να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι οι περιστάσεις της συγκεκριμένης περιπτώσεως δεν δικαιολογούν την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, πρέπει, συνεπώς, να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 2008, με την οποία η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού EPSO/AD/56/06 απέρριψε την αίτηση του G. Bartha περί επανεξετάσεως της αποφάσεως της εν λόγω εξεταστικής επιτροπής με την οποία απορρίφθηκε η υποψηφιότητά του.

2) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.

3) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Gervasoni Kreppel Ταγαράς

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 23 Νοεμβρίου 2010.

Η Γραμματέας
W. Hakenberg

Ο Πρόεδρος
S. Gervasoni